

هفتاد و سه شماره
شماره ۷۳، ۱۵ اردیبهشت ۱۳۸۹

73
թիվ

Յոյս

Աշակուրային և Հասարակական
Երկչաքարաբեր
Մայիս 5, 2010, 900 թուման
Հայաստանում 380 գրամ

ԹԵՂՐԱՆ ԵՐԵՒԱՆ ԳԼԵՆԴԷԼ

ԵՐԿՐԱՆՍԱՐԺԸ
ՍՊԱՌՆՈՒՄ Ե
ԻՐԱՆԱՀԱՅԵՐԻ
ԲՆԱԿՈՒԹԵԱՆ ԵՐԵՔ
ՔԱՂԱՔՆԵՐԸ

دوهفته‌نامه
اجتماعی فرهنگی
هووس

در این شماره
ا بهارمین سالانتار ی
کتابی درباره محاکمه سرکردگان ا حاد
و ری درسا
رمان است انیان و سرو بارسقیان در راه ابری
نمای الله بی ادما بیان
انتادبا ار ادراا خا کرده ای، وی ا
را اید ی ا تنامی وری
وا برام نرسیه بیاز، م اور ارشدر یی مه رارمذ تنان
برگ ار سا ردک تارارامذ دراستام

بخش ارمنی
را ام ارامذ ایران
ا بهارمین سالانتار ی
ا مح س انتارامذ ایران در ر
روبرت ا اریان
ر نهان در کمین ایروان
اک نا اریان

منا اکانیان
سا تمان
ک یادری ان بیان
ایبی بحسان اذ تانی سینما م ایروان
نا میرا ارومیان
ی دید کیارستمی در ناره کن
ا میسیه
سیت دیدش از ام بی
رین ر ادرباره سران
ور میدونا

www.hoos.com

hoos@inbox.com

خود به تفصیل به دیدارهای نمایندگان مجلس خلیفه‌گری با مردم محلات ارمنی‌نشین تهران پرداخته و گزارش مفصلی درباره بررسی بودجه سالانه جامعه آرامنه در این مجلس چاپ کرده است.

اما ما خود را به زندگی جامعه آرامنه ایران محدود نکردیم. باز هم به گواهی روی جلد شماره‌های سال گذشته، مسائل مورد توجه همه آرامنه جهان نیز در مجله ما جای شایسته خود را یافتند؛ مسائلی چون امضای پروتکل‌هایی درباره

دوهفته‌نامه هویس با این شماره وارد چهارمین سال انتشار خود می‌شود. در سه سال گذشته هویس کوشید نقش فعالی در اطلاع‌رسانی شفاف و گسترش فرهنگ نقد و گفت‌وگو در جامعه آرامنه ایران بازی کند. هویس، به عنوان نشریه‌ای ارمنی که در ایران منتشر می‌شود، کوشید زندگی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی آرامنه ایران را در صفحات خود منعکس کند، به مهمترین رویدادهای ارمنستان و آرامنه جهان بپردازد و در ضمن

آغاز چهارمین سال انتشار هویس

روبرت صافاریان

بازگشایی مرز ارمنستان و ترکیه و بازتاب‌های آن یا پرسش «ارمنی کیست؟» که در ارتباط با مسئله آرامنه هامش‌ن ترکیه مطرح شده است.

سال گذشته برای ایران سالی توفانی بود. دهمین انتخابات ریاست جمهوری و رویدادهای بعد از آن، اقشار مختلف مردم را به هیجان آورد و بخصوص جوانان را به خیابان‌ها کشاند. جلد دو شماره هویس به این مبارزات انتخاباتی پرشور اختصاص یافته است. به رویدادهای بعد از انتخابات کمتر پرداخته‌ایم، با این اندیشه که اگر نمی‌شود همه جانبه و جامع به چیزی پرداخت، شاید بهتر آن باشد که اصلاً درباره آن سخن نگفت. هرچند در هر حال به انتشار مقاله‌هایی درباره مسائل شهر تهران و مسائل عمومی کشور ادامه دادیم.

با این اندیشه که نمی‌توان بر مسائل جهانی چشم بست و تنها به مسائل محلی پرداخت، موضوع اصلی و جلد یکی از شماره‌هایمان را به موضوع کودکان و اینترنت اختصاص داده‌ایم. در عین حال، با توجه به اینکه هویس نشریه‌ای فرهنگی هم هست، موضوعاتی مانند ۱۴۰مین

تحولات مهم ایران و جهان را به فراموشی نسپارد. البته، پرداختن به همه اینها در همه شماره‌ها دشوار است، اما وقتی تصاویر جلد ۲۴ شماره سال گذشته را مرور می‌کنیم، می‌بینیم که توانسته‌ایم در مجموع همه حوزه‌های یادشده را کمابیش پوشش دهیم.

جلد دو شماره هویس به فاجعه سقوط هواپیمای توپولف خطوط هوایی کاسپین در مسیر تهران-ایروان اختصاص یافته است، واقعه‌ای که به مرگ بیش از صد و پنجاه انسان بی‌گناه انجامید و برآستی جامعه کوچک آرامنه ایران را تکان داد. تصویر اسقف سپوه سرکیسیان جلد شماره دیگری از هویس را به خود اختصاص داده است، شماره‌ای که حاوی مصاحبه مفصل ما با ایشان درباره ساختارهای حقوقی جامعه آرامنه است و اتفاقاً بازتاب‌هایی نیز در پی داشت که در شماره‌های بعدی مجله منتشر شد. پیروزی تیم بسکتبال دختران آرات، حضور درخشان رائیسا آوانسیان در مسابقه سوپرستار ۴ تلویزیون شانت ارمنستان جلد شماره‌های دیگری را به خود اختصاص دادند. هویس در صفحات داخلی

Սալգրդ Թոլդ Խոունս Թոմանյան, Տրիալ Թոլոյզիոնի
 Թոյոյ Երրորոհո, Երրոյ Զոյոյոն Երրոյ Զոյոյոն
 Թոյոյ Երրոյ Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն

Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն

Տոլ Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն

Տոլ Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն

Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն
 Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն Զոյոյոն

کتابی درباره محاکمه‌ی سران حکومت و سرکردگان حزب اتحاد و ترقی در ۲۷ آوریل ۱۹۱۹

1919

در میان مقامات و کارگزاران ترک، کسانی بودند که با برنامه‌های ددمنشانه کشتار ارامنه موافقت نکردند و با تنفر و انزجار بسیار با آن وحشیگری برخورد کردند؛ از اجرای اوامر محرمانه‌ی کمیته‌ی مرکزی حزب اتحاد و ترقی و حکومت مرکزی، درباره‌ی تبعید و کشتار ارامنه، سر باز زدند، که بلافاصله از مقام خود معزول و حتی به صورت درون گروهی اعدام شدند. پس از آن نیز مخالفان نسل کشی، تأثیر به‌سزایی در تشکیل دادگاه‌ها و محکومیت مجرمان داشتند.

داماد فرید پاشا، صدر اعظم، در سال ۱۹۱۹م نقشه‌ی جنایتکارانه‌ی دولت ترک‌های جوان را محکوم کرد و اظهار داشت علت کشتار ارامنه نه درگیری‌های قومی بوده است و نه تعصبات مذهبی. او گفت:
"هدف من این است با اسنادی که در دست دارم، به کلیه‌ی جهانیان نشان بدهم مسئولیت اصلی آن جنایات هولناک، بر عهده‌ی چه کسی است."

بلافاصله پس از انعقاد پیمان ترک مخاصمه‌ی سال ۱۹۱۸م مودورس، کابینه‌ی جدیدی که به ریاست احمد عزت پاشا تشکیل شد، با عقب‌نشینی در برابر موج شدید اعتراضات، و به خاطر مرزبندی با حکام رسوای گذشته، تصمیم گرفت سران دولت ترک‌های جوان و اعضای کمیته‌ی مرکزی حزب اتحاد و ترقی را -به خاطر سوق دادن امپراطوری عثمانی به جنگ جهانی اول و سازماندهی تبعیدها و کشتارهای ارامنه- محاکمه کند. سپس با مصوبه‌ی ۱۶ دسامبر ۱۹۱۸، هیأت بازپرسی، به ریاست مذهب بیگ، استاندار سابق آنکارا، تشکیل شد و اسناد و مدارک مربوط به کشتار ارامنه را -از قبیل تلگرافنامه‌های رمزی، نامه‌های رسمی، فرامین و اوامر، و همچنین گواهی شاهدان عینی- جمع کردند. ایالات امپراطوری عثمانی به ۱۰ شعبه‌ی بازپرسی تقسیم شدند و برای هر شعبه یک دادستان، چندین

پس از خاتمه‌ی جنگ جهانی اول، جامعه‌ی جهانی خواستار محکومیت کشتار ارامنه و جنایتکاران ترک شد. شرق‌شناسان برجسته‌ای چون ژاک دمرگان و یوزف مارکوارت آلمانی، چنین تقاضایی کردند. بسیاری از شخصیت‌های برجسته‌ی سیاسی، علمی، و فرهنگی ملل مختلف، با مقالات و نوشته‌های کوبنده‌ای فریاد اعتراض سر دادند. از میان آنان می‌توان از یوهان لپسیوس، آرمین واگنر، مارتین نیپاکه، آنتوان میه، فردریک ماکلر، رنه پینو، ویکتور برار، آرنولد توئنبی، والری بریوسف، یوری ولسفسکی، آندره ماندشتام، هنری مورگنتا، هربرت آدامز، گیبونس، و بسیاری دیگر نام برد.

رایت در تاریخ ۱۲ نوامبر ۱۹۱۸، در نطقی در مجلس عوام بریتانیای کبیر، از دولت انگلیس خواست ضمن بررسی پیمان صلح میان دول متفق و عثمانی، به مسأله‌ی مجازات مسئولان کشتارهای ارامنه نیز توجه خاص کند.

اسناد سخن می‌گویند

محاکمات عاملان تبعید و کشتار ارمنیان
(بر پایه اسناد دادگاه فوق‌العاده نظامی استانبول)

با دبیرخانه آویس پایتزیان
ترجمه کارون سارکسیان

1388

قاضی بازپرس، و یک منشی تعیین شد. در عین حال، جراید برای شناسایی مجرمان و تحویل آنها به دادگاه، فعالیت گسترده‌ای کردند.

برخی از وزیران و سران حزب ترک‌های جوان، دبیران مسئول محلی، مفتشان، استانداران، نظامیان، و سایر مقامات، دستگیر شدند. اما طراحان و عاملان اصلی کشتارها به آلمان گریختند.

در ژانویه ۱۹۱۹ در استانبول، اولین، دومین، و سومین دادگاه نظامی فوق‌العاده تشکیل شد. با این که متهمان باید مطابق قانون در محل وقوع جرم محاکمه می‌شدند، اما در ۵ فوریه ۱۹۱۹، دادگاه فوق‌العاده نظامی استانبول، در نخستین جلسه محاکمه‌ی مسئولان تبعید و کشتار یوزگات، تصمیم گرفت متهمان در استانبول محاکمه شوند.

محاکمه‌ی سران حکومت و سرکردگان حزب اتحاد و ترقی در ۲۷ آوریل ۱۹۱۹ در استانبول آغاز شد و تا ۲۶ ژوئن ادامه یافت. در شش جلسه محاکمه‌ی ماه مه، عمدتاً اعضای کمیته‌ی مرکزی حزب اتحاد و ترقی، سعید حلیم پاشا وزیر اعظم و چند وزیر دیگر محاکمه شدند. اما بنا به دلایلی نامعلوم در ۲۸ مه، مرکز فرماندهی انگلیس ۷۷ نفر را به جزیره‌ی مالت تبعید کرد و جریان محاکمه متوقف شد. محاکمه در ماه ژوئن، بر اساس مدارک جدید ادامه یافت. در هفت جلسه محاکمه‌ی ماه ژوئن، مقامات دولتی مانند حسین هاشم‌بیگ وزیر پست و تلگراف، رفعت‌بیگ رئیس سنا، هم‌چنین تعدادی از سران مملکت مانند اسد، خیری، و موسی کاظم افندی محاکمه شدند. حکم دادگاه در ۵ جولای ۱۹۱۹ صادر شد. در این محاکمات، ۱۱ نفر از مقامات عالی‌رتبه‌ی حزبی و دولتی به‌طور

غیابی و ۲۰ نفر به‌طور حضوری محاکمه شدند.

متهمانی که غیاباً محکوم شدند:

۱. طلعت پاشا، وزیر داخله و وزیر اعظم (۱۹۱۷ تا ۱۹۱۸ م).

۲. انور پاشا، وزیر جنگ.

۳. جمال پاشا، وزیر بحریه.

۴. به‌الدین شاکر‌بیگ، عضو کمیته‌ی مرکزی حزب ترک‌های جوان، رئیس تشکیلات مخصوص.

۵. دکتر ناظم‌بیگ، عضو کمیته‌ی مرکزی حزب، وزیر معارف، و عضو

تشکیلات مخصوص.

۶. جوادی‌بیگ، وزیر مالیه.

۷. سلیمان البیستانی‌بیگ، وزیر زراعت و تجارت (۱۹۱۵ تا ۱۹۱۷ م).

۸. مصطفی شرف‌بیگ، وزیر زراعت و تجارت (۱۹۱۷ تا ۱۹۱۸ م).

۹. اوسقان افندی، وزیر پست و تلگراف و تلفن (۱۹۱۴ تا ۱۹۱۷ م).

۱۰. دکتر رسوخی افندی، عضو کمیته‌ی مرکزی حزب.

۱۱. عزیز افندی، وزیر امنیت عمومی، عضو تشکیلات مخصوص.

متهمانی که در دادگاه حضور داشتند:

۱. سعید حلیم پاشا، وزیر اعظم (۱۹۱۳ تا ۱۹۱۶ م).

۲. مدحت شکری‌بیگ، دبیر اول کمیته‌ی مرکزی حزب.

۳. احمد جوادی‌بیگ، فرماندار نظامی استانبول، عضو تشکیلات

مخصوص.

۴. عاطف‌بیگ، نماینده‌ی آنکارا، عضو تشکیلات مخصوص.

۵. ضیاء گوکالپ، عضو کمیته‌ی مرکزی حزب.

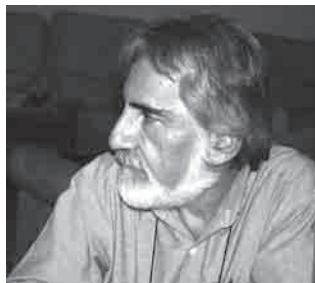
۶. کوچک طلعت‌بیگ، عضو کمیته‌ی مرکزی حزب.

۷. رضا بیگ، کمیته‌ی مرکزی حزب و تشکیلات مخصوص.

.....

گالری راه ابریشم این روزها میزبان آثار این دو هنرمند ارمنی است.
هفت عکس قطع بزرگ از کارهای آرمان استپانیان و هشت تابلو نقاشی از

آزاد ماتیان، شاعر، مترجم حافظ و خیام از فارسی به ارمنی و سوگنامه نازک از ارمنی به فارسی و استاد کرسی ارمنی شناسی دانشگاه اصفهان، در سال ۱۳۲۱ در تهران به دنیا آمده، کودکی و نوجوانی خود را در آبادان گذرانده، در پاریس دانشگاه رفته و دکترای ادبیات تطبیقی گرفته و سالهاست در جلفای اصفهان تدریس و زندگی می کند. آزاد در سال های جوانی نمایشنامه های مردم پسند نوشته که برخی از آنها بارها اجرا و با استقبال گرم مردم روبه رو شده است. و حالا با نمایشگاه آثار حجمی چوبی او در موزه هنرهای معاصر اصفهان، با وجه تازه ای از کار خلاقه این هنرمند آشنا می شویم. این نمایشگاه از ۲ اردیبهشت تا ۳ خرداد ادامه خواهد داشت و در حاشیه آن نشستی نیز با دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان پیش بینی شده است.

همزمان با برگزاری این نمایشگاه، اخبار خوبی درباره آرمان استپانیان دریافت کرده ایم. در این سالها در حیطه اقتصادی آثار تجسمی اتفاقات خوبی افتاده است و از تحولی که در بازار هنرهای تجسمی هنرمندان ایرانی ایجاد شده هنرمندان جامعه ارمنی نیز بی بهره نمانده اند. به نقل از روزنامه وال استریت جورنال در لیست

هنرمندانی که آثارشان در حراج بونامز قرار دارد نام مارکو گریگوریان و آرمان استپانیان در کنار نام سایر هنرمندان مطرح فرانسوی، آمریکایی، انگلیسی، ایتالیایی قرار دارد. این حراج که در روز ۱۱ مه (۲۱ اردیبهشت) در نیویورک برگزار می شود به هنر مدرن آمریکای لاتین اختصاص دارد، و هنرمند ایرانی در کنار هنرمندان سایر کشورها عرضه می گردد.

پنجشنبه از ساعت ۵ تا ۸ به نشانی فرمانیه خیابان لوسانی، شماره ۱۰۳ مراجعه کنند.

متن سخنرانی و هرام نرسیسیانسان مشاور ارشد رئیس جمهوری ارمنستان

در همایش اقتصادی ارمنستان- ایران

(تهران، ۱۰-۹ فوریه ۲۰۱۰)

ما ایدئولوژی اقتصاد بازار آزاد را اتخاذ کرده‌ایم، ولی از افراط ایدئولوژیک اجتناب می‌ورزیم

مقامات محترم، دست اندرکاران و میهمانان گرامی

نخست صمیمانه ترین تبریکات خویش را به مناسبت سی و یکمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی اعلام نموده و برای ملت ایران بهترین نعمت ها را آرزو داریم. تبرک خداوند متعال را برای جمهوری اسلامی ایران آرزو مندم.

و همچنین مراتب سپاسگزاری عمیق خود را از بابت برگزاری این همایش اقتصادی که به تقویت روابط تجاری و سرمایه گذاری فیما بین جمهوری ارمنستان و جمهوری اسلامی ایران کمک خواهد کرد به مسئولین محترم جمهوری اسلامی ایران تقدیم می‌نمایم. امیدوارم معلوماتی که در مورد مسائل اقتصادی مطرح خواهند شد به کارفرمایان در جهت تجارت و سرمایه گذاری و به این ترتیب مشارکت در اقتصاد دو کشور همسایه مفید خواهند بود.

جمهوری ارمنستان از بدو استقلال در سال ۱۹۹۱، اقدام به اجرای برنامه های گسترده در راستای اصلاحات ساختاری به منظور انتقال از اقتصاد برنامه ای تمرکز یافته شوروی به سیستم اقتصاد بازار آزاد و عمدتاً خصوصی کرده است. هدف اصلی این اقدامات ایجاد پیش زمینه های قوی ماکرواقتصادی و تأمین توسعه اقتصادی بواسطه بخش خصوصی بوده است. بر این اساس

- کلیه نرخ های صنعتی و مصرفی و همچنین تجارت آزاد شده اند.

امروزه ارمنستان با حداقل تعرفه های وارداتی (۰ و ۱۰ درصد) و عدم وجود تعرفه های صادراتی و محدودیت های کمی (مطلقاً بدون سهمیه) آزادترین اقتصاد را در منطقه دارد.

- زمینهای کشاورزی و مساکن خصوصی سازی شده و روند خصوصی سازی مؤسسات دولتی تقریباً به پایان رسیده است. خصوصی سازی تمام حقوق مربوط به ملک از جمله مصونیت مالکیت و حق فروش، اجاره و ترهین ملک را، مطابق با مفاد قانون

اقتصاد آزاد درباره مالکیت شخصی منتقل می‌نماید.

- زیر ساختارهای مورد نیاز اساساً بازسازی شده و آماده خدمت به تولیدات رو به رشد هستند. زیرساخت های تکمیلی مهم جدید نیز برنامه ریزی می‌شوند.

- برای اخذ مالیات نظم مطلوب و پیشرفته تعریف شده که به عنوان ابزار اصلی اجرای سیاست مالیاتی و بودجه ای عمل می‌کند. تعرفه های مالیاتی در بین اقتصادهای انتقالی از کمترین هاست.

- بانک مرکزی تأسیس و ارزش ملی منتشر شده است و سیستم بانکی کوچک اما بایات به عنوان ابزار اصلی سیاست پولی و وامی فعال است. برای تسعیر ارزش هیچ مانعی وجود ندارد و منابع پولی و نیز سکه های طلا و شمش می‌توانند آزادانه به ارمنستان و بالعکس حواله شوند. ارزش ملی به صورت آزاد شناور است.

- کمکهای اجتماعی از جنبه کمک هزینه های عمومی به سمت کمک های هدفمند هدایت شده و اساساً به اقشار محروم و آسیب پذیر اختصاص می‌یابد. کمک هزینه ها شفاف هستند و بر اساس بودجه در جهت تأمین نظارت فعال پیش بینی شده اند.

- برای سیستم اقتصادی جدید زمینه حقوقی اساسی فراهم شده و بر اساس مفاد اقتصاد آزاد درباره مالکیت خصوصی، آزادی و مصونیت انعقاد قراردادها توسعه می‌یابد.

بطور خلاصه، ما ایدئولوژی اقتصاد بازار آزاد را اتخاذ کرده ایم، ولی آشکارا از افراط گری های ایدئولوژیک اجتناب می‌ورزیم. ما نسبت به مدیریت اقتصادی

کشور موضع تجربی داریم و با پیروی تنگاتنگ از تجربیات موفق دنیا، آن را متناسب با اصول اساسی ملی بومی می‌سازیم. تجربه نشان داده است که توسعه اقتصادی مستلزم رشد می‌باشد و رشد هم نیازمند ثبات است. همچنین تجربه نشان داده است که هر چند ثبات لازمه رشد است، ولی کافی نیست. بهرحال سرمایه گذاری های خصوصی و دولتی هستند که رشد ایجاد می‌کنند و بهترین

گزینه برای کاهش فقر از طریق رشد است، با سرمایه گذاری در منابع انسانی و همچنین ترغیب فضای آزاد و رقابت پذیر در جهت تحقق سرمایه گذاریها و ایجاد اشتغال.

اقتصاد ارمنستان مستقل در طول زمان باثبات بوده است، زیرا چند سال است که نرخ تورم کشور همیشه حول اعداد یک رقمی کوچک در نوسان می باشد و ارز ملی کشور یعنی درام نیز ثابت است. اقتصاد ارمنستان سالیان متوالی و تا اولین ضربه بحران اقتصادی جهانی که در تابستان سال ۲۰۰۸ به ارمنستان وارد شد، حدود ۱۲ درصد در سال رشد داشت. امروزه بیش از ۸۰ درصد اقتصاد کشور خصوصی است و چه در بخش تولید ناخالص داخلی و چه ایجاد اشتغال رشد می کند و بطور وسیع برای سرمایه گذاران باز است. شرکت های خصوصی جدید در حال مدرنیزه کردن و راه اندازی مجدد کارخانجات دولتی فرسوده و از کار افتاده سابق هستند (اکثر کارخانجات هم اکنون خصوصی سازی شده اند) و کارخانجات جدید در زمینه برتری نسبی ارمنستان (تولیدات مبتنی بر علم، کالاها و خدمات دقت بالا و با افزودنی های بالایی که مستلزم مواد و انرژی کمتر و ضایعات کمتر هستند) و با تکیه بر نیروی انسانی مرغوب ارمنستان احداث می شوند.

اولین موج بحران اقتصادی در ماه اوت سال ۲۰۰۸ به ارمنستان ضربه وارد کرد، یعنی هنگامی که شاهراه اصلی تجارت خارجی ارمنستان، که از خاک گرجستان عبور می کند، به دلیل جنگ روسیه و گرجستان بسته شد. در آینده بحران جهانی در پاییز به ارمنستان ضربه وارد کرد و این ضربه به کشورهایی که شرکای تجاری و سرمایه گذاران اصلی ارمنستان محسوب می شوند، به مراتب شدیدتر بود. در نتیجه ۳۵ درصد از حواله های خصوصی از روسیه به ارمنستان، که ۷۰ درصد کل حواله های خصوصی را تشکیل می دهند، کاهش یافتند. این امر به نوبه خود باعث کاهش شدید صنعت ساخت و ساز در ارمنستان گردید. رکود عرصه صنایع و معادن نیز به دلیل کاهش قیمت جهانی مس قابل ملاحظه بود. به این ترتیب در سال ۲۰۰۸ رشد تولید ناخالص داخلی صرفاً بالغ به ۷ درصد گردید و در سال ۲۰۰۹ افت اقتصادی به ۱۴.۴ درصد رسید.

لذا در پاییز سال ۲۰۰۸ بلافاصله اقداماتی قاطعانه در جهت ملایم ساختن عواقب منفی بحران تدارک دیده شد، از جمله اختصاص منابع مالی تکمیلی به زیرساختهای مورد نیاز، مؤسسات خرد و متوسط و کمک های هدفمند اجتماعی در جهت حمایت از قشر آسیب پذیر، به ویژه در طی بحران استراتژی رئیس

جمهور سرژ سرکیسیان بسیار مهم است، چرا که ایشان بحران را به عنوان فرصت استثنایی برای اجرای اصلاحات پیچیده و دشواری که اغلب در شرایط مساعد به آینده موکول می شوند ویا به تعویق می افتند، قلمداد می کند. یکی از این اصلاحات کلیدی استراتژیک، تنوع سازی اقتصاد

ارمنستان است که شامل انتقال تولیدات به عرصه تولیدات مبتنی بر علم و کالاها و خدمات رقابت پذیری است که ارمنستان در آن عرصه ها برتری نسبی دارد و همچنین اصلاحات در زمینه مدیریت می باشد.

این استراتژی شامل تنوع سازی زیرساختهای حمل و نقلی به منظور ترغیب تجارت خارجی و تنوع سازی سرمایه گذاریهای خارجی نیز می باشد، رئیس جمهور سرژ سرکیسیان در جهت فراهم ساختن امکانات تحقق این استراتژی، در راستای بهبود و توسعه روابط سیاسی و اقتصادی ارمنستان با کشورهای همسایه، گامهای شجاعانه و قاطعانه ای برمی دارد. در این بستر است که ما تلاش می کنیم روابط اقتصادی خود را با جمهوری اسلامی ایران هر چه بیشتر توسعه بدهیم. اگر چه ارمنستان و ایران در طول قرون متمادی روابط حسن همجواری داشته اند، اما فعالیت های اقتصادی به دلایل آشکار تا استقلال ارمنستان در سال ۱۹۹۱ بسیار محدود بوده است. از آن موقع به بعد مناسبات اقتصادی دو کشور جنب و جوش چشمگیری داشته اند.

در حال حاضر پیشرفت بطور عمده به لطف تحقق پروژه های زیرساختاری موجود در بخش دولتی از قبیل جاده ها، خطوط انتقال برق، خط لوله گاز و همچنین طرح راه آهن شمال- جنوب که اخیراً بین دو کشور بررسی شده، در جریان می باشد.

آشکار است که کلیه طرح های مذکور سرمایه گذاری های اولویت دار می باشند که نیاز به حمایت دولتی دارند. از طرف دیگر توسعه تجارت خصوصی و سرمایه گذاریهای متکی بر بازار، به کندی پیش می رود. برای مثال در سال ۲۰۰۸ میزان واردات از ایران به ارمنستان صرفاً ۲۰۲/۹ میلیون دلار آمریکا یا ۴/۶ درصد کل واردات و صادرات از ارمنستان به ایران در سال ۲۰۰۸ مجموعاً به ۲۵/۱ میلیون دلار آمریکا یا ۲/۴ درصد کل صادرات ارمنستان را تشکیل داده است. هم اکنون هدف ما توسعه قابل ملاحظه تجارت و سرمایه گذاریهای خصوصی بین دو کشور است.

بنابراین هدف ما از برگزاری این همایش آسیب شناسی مشکلات موجود در روابط تجاری و سرمایه گذاری بین جمهوری ارمنستان و جمهوری اسلامی ایران، تجزیه و تحلیل علل اصلی آن و نیز تعریف اصلاحات سیاست گذاری و مدیریت است و این اقدامات اولویت های بهبود و گسترش تجارت و سرمایه گذاری میان دو کشور هستند. حل این مسئله صرفاً با برگزاری یک همایش امکان پذیر نیست. این مسئله می تواند از طریق بررسی های متناوب که باید سیاست گزاران و مجریان سیاست دولتی و همچنین تجار و سرمایه گذاران بخش خصوصی به منظور یافتن راه حل

های مطلوب در بازار را شامل شوند، حل گردد. برای شرکت کنندگان این همایش فعالیت پرنرم و برای این رویداد پراهمیت نتایج ملموس بیاس رفاه دو کشور آرزو دارم. از بذل توجه شما سپاسگزارم.

گزارش خبرگزاری فرانسه از برگزاری یادبود سالگرد قتل عام ارمنه در استانبول

روز شنبه ۲۴ آوریل در یک رویداد بی سابقه، فعالین حقوق بشر و هنرمندان یاد کشتار ارمنه در سال های ۱۷-۱۹۱۵ را در استانبول گرامی داشتند و تابوی صدساله ترکیه را شکستند.

شاخه استانبول سازمان حقوق بشر برگزار کنند اجتماعی بود که طی آن بیش از صد نفر از روشنفکران و هنرمندان ترک روی پله های ایستگاه قطار شهری حیدرآباد بست نشستند، جایی که نخستین گروه از ۲۲۰ تن از روشنفکران و سیاستمداران ارمنی در روز ۲۴ آوریل ۱۹۱۵ به سوی قتلگاه روانه شدند.

تظاهرکنندگان با شعار دیگر هرگز و زیر مراقبت شدید پلیس، عکس های سیاه و سفید تعدادی از قربانیان را در دست داشتند. پلیس ناچار بود گروه دیگری از تظاهرکنندگان را نیز که پرچم های ترکیه را در دست داشتند و در میان شان دیپلمات های سابق ترکیه بودند کنترل کند. در دهه های هفتاد و هشتاد میلادی ۴۲ دیپلمات ترک به دست گروه افراطی ارتش سری ارمنستان (آسالا) کشته شدند. روشنفکران و هنرمندان ترک بیانیه ای امضاء کردند و طی که از کسانی که این درد بزرگ را احساس می کنند دعوت کردند که تاسف خود را نشان دهند.

تظاهرکنندگان در بیانیه خود با اجتناب از به کار بردن اصطلاح نسل کشی که دولت ترکیه به شدت آن را رد می کند، از فاجعه بزرگ سال های ۱۷-۱۹۱۵ سخن می گویند.

با وجود همه اقدامات احتیاطی، سازمان دهندگان این اجتماع نگران واکنش کسانی بودند که ممکن بود نسبت به برپایی چنین تظاهراتی حساس باشند.

این مراسم بی سابقه در شرایطی برگزار شد که هزاران ارمنی در ایروان در مراسم سالگرد ۹۵-مین سالگرد قتل عام ارمنه شرکت کردند و مناسبات ترکیه و ارمنستان بر سر شکست پروتکل های دوجانبه بار دیگر دچار تنش شده است. ده ها سال است که بحث بر سر مسئله نسل کشی روابط دو کشور همسایه را مسموم کرده است.

